GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 86.

W Niedzielę Dnia 26. Października 1800.

Z Wiednia d. 18. Października.

Przez wzgląd na zasługi adiunkta registratury w nadworney Czesko-Austryackiey kancelaryi Leopolda Pölt, który ciągle przez 39 lat w tey kancelaryi z naywiększą gorliwością służył, Raczył J. C. K. M. nayłaskawiey zaszczycić go stopniem dyrektora expedycyi wzmiankowaney wyzey kancellaryi z zaszczytem aktualnego nadwornego sekretarza. Na iego zaś mieysce Raczył J. C. K. M. przez podobnyż wzgląd Jozefa Seitzer podwyższyć.

Piwowar w Idlesee, Jozef Grienauer, ofiarował się z patryotyczney gorliwości odwieść do Wienerneüstadt 40 centnarow naturalnych produktów dla Włoskiey armii przeznaczonych.

Z Paryża d. 6. Października.

Oto iest kapitulacya względem poddania Malty Anglikom:

Artykuły zawartey Kapitulacyi między jenerałem dywizyynym Vaubois kommenderuiącym jenerałem na wyspach Malcie i Gozzo, i kontra admirałem Villeneuve, kommendantem marynarki w Malcie z iedney, a jenerałem Pigot, kommendantem woysk W. Brytanii i iey sprzymierzeńcow, i kapitanem Martin, kommendantem okrętow Króla Jmć W. Brytanii i iego sprzymierzeńcow z drugiey strony.

Art: 1. Załoga Malty i należących do niey twierdz ma w oznaczonym dniu i godzinie wymaszerować, dla zaambarkowania się i popłynienia do Marsylii. Wymaszerowanie nastąpi z wszystkiemi honorami woyskowemi, to iest bębnieniem, rozwiniętemi chorągwiami, rozpalonemi luntami, z 2 armatami 4 funtowemi i należącemi do nich ammunicyynemi wozami i artylerystami. Cywilni i marynarki officyerowie, takziesz wszyscy, którzy do tego wydziału należą, mają byóż podobnież do Tulonu odwiezionemi.

Odp: Załoga otrzyma żądane honory; ale ponieważ iey nie można zaraz zaambarkować, zaczem będzie to w następuiącym sposobie wykonane. Skoro kapi-

tulacya podpisaną zostanie, twierdze Ricosi i Tignie maią bydź natychmiast woyskom Krola Jmć W. Brytanii oddane i okręty będą mogły wniyść do portu. Brama narodowa ma bydź od rowney liczby Anglikow i Francuzow pilnowana, poki okręty do wsadzenia pierwszego oddziału nie będą w gotowości. Na ów czas cała załoga wyydzie z honorami woyskowemi na plac S. Marcina i tam złoży broń. Ci, którzy w pierwszem zaambarkowaniu nie będą mogli bydź umieszczonemi, staną na wyspie i w twierdzy Manuel i będą mieli przydaną wartę, żeby żaden na ląd nie wyszedł. Załoga będzie uważana iako ieniec woienny i nie będzie mogła przed wymianą przeciw Krolowi Jmć W. Brytanii służyć; wszyscy officyerowie dadzą na to słowo honoru. Wszystka artylerya, ammunicya i publiczne magazyny maią bydź wyznaczonemu na ten koniec offcyerowi podług inwentarza wraz z publicznemi papierami oddane.

Art. 2. Jenerał brygady Chanez, kommendant mieyscowy i twierdz, jenerał brygady d'Hennezel, kommendant artyleryi i indzenierow, officyerowie, unterofficyerowie i żołnierze lądowi, officyerowie, żołnierze, maytkowie i officyaliści marynarki, Ob. P. A. Guys, kommissarz jeneralny związków handlowych Rzepltey Francuzkiey w Syryi i Palestynie, który się przypadkowo u swey familii w Malcie znayduie, cywilni i woyskowi offcyaliści, woyskowi i marynarki kommissarze, cywilni administratorowie i wszystkie członki konstytucyynych władz, będą mogli broń, rzeczy i swoią własność, iakiegokolwiek ona będzie gatunku z sobą zabrać.

Odp. Zezwolone z wyiątkiem broni, którą żołnierze stosownie do 1go artykułu złożyć powinni.

Art. 3. Wszyscy iakiegokolwiek bądź narodu, którzy wczasie obłężenia broń w służbie Rzepltey nosili, będą uważanemi iako należący do załogi.

Odp. Zezwolone.

Art. 4. Dywizya ma bydź kosztem Krola Jmć W. Brytanii zaambarkowana. Każdy officyer, lub offcyalista ma wczasie podroży te same racye odbierać, które dla każdego stopnia przez Francuzkie ustawy i przepis są oznaczone. Officyerowie, członki cywilney administracyi, którzy do Francyi popłyną, maią dla siebie i swych familiy taki sam odbierać traktament, iaki iest do ich urzędow przywiązany.

Odp. Zezwolone podług zwyczaiu Angielskiey marynarki, która wszystkim osobom iakiego bądź one są stopnia i stanu rowne wydzie racye.

Art. 5. Ma bydź dostawiona potrzebna liczba wozow i szalup do przewiezienia na okręty rzeczy należących do jenerałow, ich adiutantow, kommissarzy, szefow korpusow, officyerow, Ob. Guys, cywilnych i woyskowych administratorow, rownie iak papierow administracyyney rady, woyskowego podskarbiego dywizyi i innych cywilnych i woyskowych urzędnikow. Te rzeczy i papiery nie maią żadney rewizyi, ani dozorowi podlegać, ponieważ jenerałowie zaręczaią na piśmie, że one procz ich własnego żadnego innego publicznego, ani prywatnego maiątku w sobie nie mieszczą.

Odp. Zezwolone.

Art. 6. Wszyskie okręty należące

do Rzeplitey i mogące poyść na morze, maią razem z dywizyą odpłynąć, dla udania się do Francuzkich portow, którym potrzebna żywność będzie dostawiona.

Odp. Odmowione.

Art 7. Chorzy, którzy mogą bydź przewiezionemi, maią razem z dywizyą na okręty bydź wsadzonemi, i bydź opatrzonemi w żywność, lekarstwa, chirurgiczne zapasy, lekarzy i w to wszystko co podczas podroży potrzebować mogą. Ci zaś, których nie można przewieść maią bydź przystoynie traktowanemi, kommenderuiący jenerał zostawi dla nich w Malcie i iednego Francuzkiego lekarza i chirurga, żeby około nich staranność mieli. Gdy z szpitalu wyydą maią im bydź bezpłatnie dane mieszkania, i skoro stan zdrowia ich pozwoli, maią bydź z wszystkiemi ich rzeczami do Francyi w tym samym sposobie iak załoga odesłanemi. Kommenderuiący jenerałowie na lądzie i na wodzie oddaią ich przy ustąpieniu z Malty uczciwości i miłości ludzkości Pana jenerała Angielskiego.

Odp. Zezwolone.

Art. 8 Wszystkie osoby iakiego bądź narodu, które w Malcie i innych wyspach mieszkaią, nie mogą bydź w żaden sposob ani za polityczne mniemania, ani za czyny, które się od zaięcia Malty przez Francuzow działy, napastowanemi lub prześladowanemi. To rozporządzenie rozciąga się w całey swey obszerności szczególniey na tych, którzy broń nosili, lub cywilne, administracyyne, lub woyskowe urzędy posiadali. Nie maią oni bydź za nic do odpowiedzi pociąganemi, a tym bardziey za swoie urzędowanie.

Odp. Ten artykuł nie zdaie się bydź przedmiotem woyskowey kapitulacyi. Z tym wszystkim wszyscy mieszkańcy, którzy chcą zostać i którym wolno będzie zostać się, mogą bydź pewnemi, iż będą z sprawiedliwością i ludzkością traktowanemi, i zupełney opieki ustaw doznaią.

Art. 9. Francuzi mieszkaiący w Malcie, i wszyscy Maltańczykowie iakiego bądź są stanu, którzy chcą z armią Francuzką poyść, i z swoim maiątkiem do Francyi się przenieść, ma im bydź pozwolone. Ci zaś, którzy ruchome i nie ruchome dobra posiadaią, a których sprzedarz nie może zaraz nastąpić, i maią zamiar osiąść na przyszłość we Francyi, maią mieć od dnia podpisania ninieyszey kapitulacyi 6 miesięcy czasu do sprzedania ruchomey i nieruchomey swey własności. Własność ta ma bydź szanowana. Jeżeli się zostaną, mogą ią sami sprzedać, jeżeli poydą z dywizyą, mogą to przez swych pełnomocnikow uskutecznić. Gdy w przepisanem czasie ukończą swoie interessa, otrzymaią paszporta dla udania się do Francyi, maiąc wolność zabrać z sobą pozostałe ieszcze rzeczy ruchome, równie iak swe kapitały w pieniądzach lub wexlach, lub ie wodą przesłać.

Odp. Zezwolone z odwołaniem się do poprzedaiącego artykułu.

Art. 10. Skoro kapitulacya podpisaną zostanie, zostawi P. Jenerał zupełnie do woli kommenderuiącego Francuzkiego jenerała wysłać felukę z potrzebnemi maytkami i iednym officyerem dla przewiezienia tey kapitulacyi Francuzkiemu rządowi, do czego odbierze potrzebne bezpieczeństwo.

Odpo. Zezwolone.

Art. 11. Gdy artykuły kapitulacyi

podpisane zostaną, ma bydź Angielskiemu P. Jenerałowi tak nazwana bombowa brama oddana, i ta rowną strażą Anglikow i Francuzow osadzona. Woyska te maią mieć rozkaz nie wpuszczać ani żołnierzy oblegaiących, ani żadnych mieszkańcow poty do miasta, poki Francuzkie woyska nie będą na okręty wsadzone, i z oka z portu nie znikną. W miarę ambarkowania się osadzą Angielskie woyska mieysca, przez które się do twierdz wchodzi. Angielski P. Jenerał uzna, iż te śrzodki ostrożności koniecznie są potrzebne, ażeby żadna kłotnia nie wynikła i artykuły kapitulacyi ścisło wykonane bydź mogły.

Odp. Zezwolone stosownie do tego co się rzekło w odpowiedzi na pierwszy artykuł. Wszystkie oraz przedsięwzięte będą śrzodki, ażeby zbroyni Maltańczykowie nie zbliżali się do tych mieysc, które są od woysk Francuzkich osadzone.

Art. 12 Wszystkie sprzedarze ruchomych i nieruchómych rzeczy, które przez rząd Francuzki w czasie dzierżenia od niego Malty nastąpiły, i inne czyny między prywatnemi osobami, maią bydź nienaruszenie utrzymane.

Odp. Zezwolone, ile są sprawiedliwe i prawnie zrobione.

Art. 13 Agenci sprzymierzonych mocarstw, którzy się w Walecie przy oddaniu tego mieysca znayduią, nie maia bydź w żaden sposób napastowanemi, ich osoby i własność są ninieyszą kapitulacyą zaręczone.

Odp. Zezwolone.

Art. 14 Każdy woienny lub kupiecki okręt, który pod banderą Rzpltey Francuzkiey przybędzie i do portu będzie chciał wniść, nie ma bydź do 20 dni od podpisania ninieyszey kapitulacyi za zdobycz uważany, ani iego lud w niewolą zabierany, ale owszem pod bespieczeństwem do Francyi odesłany.

Odp. odmowione.

Art. 15 Kommenderuiący i inni jenerałowie, z swemi adiutantami, rownie iak kommissarze z swemi ludźmi nie maią bydź osobno zaambarkowani.

Odp Zezwolone.

Art. 16 Jeńcy którzy w czasie oblężenia zabrani zostali, wraz z ludem okrętu Wilhelm Tell i fregaty Diana maią bydź nazad oddani, i rownie z załogą traktowani. Podobnież musi bydź uczynione z ludem fregaty la Justice, ieżeli iest wzięta, ponieważ udała się do iednego z portow Rzpltey.

Odp. lud okrętu Tell, iuż iest wymieniony, a lud Diany musi bydź dla wymiany do Minorki przewieziony.

Art. 17 Wszyscy którzy się w służbie Rzpltey znayduią, pod żadnym pozorem naymnieyszemu niepodpadaią odwetowi.

Odp. Zezwolone.

Art. 18 Jeżeliby względem oznaczenia i warunkow kapitulacyi iakie trudności zachodziły, te maią bydź na pożytek załogi wytłomaczone.

Odp. Zewolone stosownie do sprawiedliwości.

Działo się i ułożone w Malcie d. 18 fructidor (5 września) roku 8.

Podp. *Dywizyyny jen. Vaubois.*
Kontra admirał Villeneuve.
Pigot, jenerał major.
Martin kapitan, kommend. okrętami Króla Jmć W. Brytanii i iego sprzymierzeńcow przed Maltą.

D. 3. t. m. ob. Józef Bonaparte, prezydent kommifsyi do negocyowania z Amerykańskiemi posłami, dawał dla nich w Morfontaine ucztę, na obchodzenie przywrocenia dobrego porozumienia między Francyą i połnocną Ameryką. Trzey konsulowie, wszyscy ministrowie, członki, tuteyszego ciała dyplomatyczn go, wielu radcow stanu, prezydentowie senatu, ciała prawodawczego, trybunutu &c. i jenerał Lafayette znaydowali się na niey. Ob. Talleyrand oddał pierwszemu konsulowi zawartą z Ameryką ugodę, poczym dano ognia z armat. Obiad składał się z 180 osób, dany był na 3 salach, z których pierwsza nazywała się salą zgody, drugie dwie Washingtona i Franklina. Dwie ostatnie na których znaydowały się busta obu tych mężow, były wielu stosownemi allegoryami przyozdobione. Po obiedzie na którym konsulowie rożne zdrowia spełniali dane były faierwerki, koncert i opera.

D. 4 pożegnali się Amerykańscy posłowie z pierwszem konsulem, któremu przez ob. Talleyrand prezentowanemi byli. P. Elsworth rzekł imieniem swych kollegow do niego: "Spodziewam się, że podpisana d. 1 ugoda będzie podstawą trwałey przyiaźni między Francyą i Ameryką." Pierwszy konsul odpowiedział na to: "Ponieważ zachodzące porożnienia iuż ukończone zostały, potrzeba przeto, żeby tak mało zostało się ich śladow iak z zakłocenia familiynego. Wspaniałe zasady, które względem żeglugi w ugodzie d. 1 t. m. postanowione zostały, muszą bydź podstawą do zbliżenia się wzaiemnego obu narodow, tak iak się stały zasadą zobopolnego interefsu; w teraźnieyszych okolicznościach ważną iest dla obu narodow rzeczą, żeby się ich trzymały." Dwoch z tych posłow P. Elsworth i Davie wyiechali zaraz d. 4 ztąd do Hawru, a trzeci P. Murray został się tu ieszcze z swoią żoną.

Lubo zawarty z połnocną Ameryką traktat pokoiu ieszcze nie iest oznaymiony, przywodzą iednak z niego następuiące dwa artykuły: Amerykanie żądali za zabrane im okręty wynadgrodzenia, co im odmowionym zostało. Lecz za to Francuzi zrzekli się przywileiu, którego dotąd w Amerykańskich portach doznawali, i kontentuią się bydź traktowanemi iak inne narody.

Konsulowie rozporządzili, iż przez cały rok żołd officyerow indzeniery i morskiey, administratorow, lekarzow i wszystkich innych w służbie marynarki umieszczonych artystow, profefsorow i officyalistow w następuiącym stosunku ma bydź zmnieyszony. Ci co bierą po 2000 fr. lub więcey utracą 4tą część, ci co bierą 1200 do 2000 fr. 5tą część, a ci co mniey nad 1200 fr. 6tą część. Przez to iednak zmnieyszenie nie ma bydź nikogo żołd mnieyszy iak był w roku 1789. Procz tego ci co na okrętach Rzpltey służą, nie doznaią poty żadnego zmnieyszenia, poki się na nich znaydować będą.

Papiery pomimo utraty Malty podniosły się do 36 fr. 36 cent. . . Mowią, iż rabusie senatora Clement de Ris żądaią 45,000 dopiero powiedzą gdzie się znayduie. Żona iego starа się o zebranie tey summy. — Jedna tuteysza ulica dostała nazwisko Turrenna. — Naynowsze listy z Kadyx potwierdzaią, iż zaraźliwa choroba Bogu dzięki ustaie. — Mamy tu wiadomość, że Angielska flotta pod admirałem Keith do

Gibraltaru zawinęła. — Dey Tripolu wydał Szwecyi woynę. — W Zamku Luneville przygotowano iuż przepyszną salę na konferencye kongressu. Korpus woyska przybył tam także na załogę.

Z Madrytu d. 18. Września.

Zdarzenie zaszłe w Barcelonie mocno rząd nasz dotknęło, i przedsięwziął o nie się upomnieć. Gdy stan woyny, w którym się znayduiemy niepozwolił ministrowi naszemu przełożyć wprost zażaleń dworowi Londyńskiemu, wydał przeto okolnik do wszystkich ministrow zagranicznych mocarstw znayduiących się teraz w Madrycie, w którym ich o zdarzeniu tym uwiadomia, z naywiększemi szczegułami uwiadomił o nim ministra Króla Jmć Szwedzkiego, który go to zdarzenie naybardziey się dotyczy, zachęcaiąc go, aby żądał od rządu Angielskiego dostatecznego wynadgrodzenia za uczynioną zniewagę banderze Szwedzkiey, i przykładnego ukarania officyerow dopuszczaiących się przestępstwa prawem narodow zakazanego.

Okolnik do Ambassadorow i Ministrow Zagranicznych będących przy dworze Hiszpańskim:

" Mości Panie! Mam honor udzielić WPanu kopii memoryału, który Król Jmć Pan moy przesłać mi kazał ministrowi swemu do Sztokolmu, aby go oddał ministrowi Króla Jmć Szwedzkiego. Zasady na których się wspiera i zdarzenie, które do niego dało powod są tego gatunku, iż wszystkie handluiące Narody Europy obchodzą, nayszczegulniey zaś mocarstwa neutralne. J. K. Mość przodem iuż iest przekonany, iż rząd WPana zdarzenie to zarazem uzna, i podchlebia sobie, iż zechce przyłożyć się do zatarcia tyle ile to bydź może, w historyi tey woyny podstępu niszczącego ufność i gościnność, których bandery neutralne i przyiacielskie używać maią prawo. Jestem WPana Mci Panie &c. Podpisano *Kawaler Urquijo.* W St. Ildephonse d. 17 Września 1800. "

List do Ministra Interessow Zagranicznych Króla Jmć Szwedzkiego.

" Mości Panie! Król Jmć Pan moy z naywiększym dowiedział się nieukontentowaniem z rapportu, który konsul J. K. M. Szwedzkiey oddał jeneralnemu kapitanowi Katalonii obeymuiący oświadczenie kapitana Rudbardt galioty Szwedzkiey Hoffnung, że d. 4 września po południu dwa okręty i iedna fregata Angielskie przeyrzawszy i nalazłszy w porządku iego papiery, przymusiły tegoż kapitana do wzięcia na swoią galiotę znaczną liczbę offícyerow i maytkow Angielskich, i za pomocą nocy dozwolenia płynąc z sobą wielu szalupom Angielskim aż do przestrzeni przed portem w Barcelonnie i pod samą baterią: że Anglicy nakazawszy milczenie rzeczonemu kapitanowi i iego ludziom trzymaiąc pistolet przy piersiach iego, o godzinie 9 w wieczor za pomocą tey galioty i szalup ciemnych otaczaiących uderzyły na dwie fregaty pod banderą Hiszpańską znayduiące się na przestrzeni portu, które dalekie od podeyźrzenia aby statek przyiacielski i neutralny miał na sobie mieścić nieprzyiacioł i służyć do zdradzieckiego podstępu, nagle napadnięte były i do poddania się przymuszone zostały. Inne szczeguły tego zdarzenia i gwałty wykonane przez Anglików na statku Szwedzkim wyczytasz WPan w przyłączonym tu rapporcie kapitana. Król Jmć

Pan moy nie mogł inaczey uważać tego zdarzenia tylko iako interessuiące prawa i obrażaiące interessa wszystkich mocarstw Europy, niewyłączaiąc nawet Anglii, a nadewszystko iako uczynioną naywiększą zniewagę banderze J. K. M. Szwedzkiey. W rzeczy samey oczewistą iest rzeczą, iż woiuiące mocarstwa przypuszczaiąc do przestrzeni i portow swoich statki neutralne chciały przez to osłonić nieszczęścia woyny i oszczędzić związków handlowych iednego ludu z drugim, których wzaiemne ich potrzeby wyciągaią. Wszystko więc cokolwiek zmierza do uczynienia tey żeglugi podeyźrzaną i niebespieczną szkodzi rownie prawom iak i interessom wszystkich narodow. Lecz w ninieyszym przypadku prawo i honor bandery Szwedzkiey znieważone zostały w sposobie tak obrażaiącym, że mało podobnych znaydzie się przykładow w historyi żeglugi Europeyskiey. Podstęp ten gdyby został bezkarnym dążyłby do poklócenia dwoch narodów przyiacielskich, zniszczenia pomiędzy niemi związków handlowych i uważania bandery, któraby o to nie upomniała się iako taiemnie posiłkuiącą nieprzyiacielskie mocarstwo, i przymusiłby Hiszpanią do przedsięwzięcia środków, których interess iey poddanych i bespieczeństwo iey portow wyciągałyby. Jednakowoż Krol Jmć Pan moy chce jeszcze wierzyć, że kapitan Szwedzki nie stał się winnym naymnieyszego z Anglikami porozumienia i iedynie gwałtom i wielkiey ich liczbie uległ. W tym rozumieniu Krol Jmć kazał mi donieść Królowi Jmć Szwedzkiemu o tey wielkiey zniewadze uczynioney Jego banderze; niewątpiac bynaymniey o nieukontentowaniu, którego doświadczy z tego tak podłego i niegodziwego postępku popełnionego przez niektórych officyerow marynarki Brytańskiey, spodziewa się oraz, że Dwor Sztokolmski przeszle zażalenia do ministra Angielskiego z usilnym żądaniem, aby officyerowie, którzy stali się winnemi tego przestępstwa surowo ukarani byli, i aby dwie fregaty Hiszpańskie, napadnięte i zabrane na przestrzeni portu Barcellońskiego przez podstęp, rownie przeciwny prawom Narodow iak i prawidłom woyny wraz z ludźmi do nich należącemi natychmiast powrocone zostały.

Z Genui d. 20. Września.

Urządzenie ogłoszone od jenerała Mesnard względem woyska narodowego Liguryyskiego znalazło sprzeciwienie w wyroku kommissyi nadzwyczayney rządowey, w ktorym taż nie wszystkie artykuły tego urządzenia potwierdza. Ten spor władz był powodem do nieiakich rozruchow, w których duch partyi nowey nabrał mocy. Z tego powodu jenerał Mesnard pisał do kommissyi list w tych wyrazach: "Głos publiczny i poruszenia insurrekcyyne uwiadomiły mnie o waszym wczorayszym wyroku sprzeciwiaiącym się tym środkom, których przez moie urządzenie dnia 21 fructidora (d. 8 września) chwyciłem się. Jakież są wasze zamiary? Wyrok ten może nadwerężyć spokoyność publiczną. Ostrzegam i czynię was odpowiedzialnemi za to wszystko cokolwiek się może wydarzyć. Wystawiać mnie ludowi iako chcącego zadać cios wolności i niepodległosci narodowey.... Lecz lud uwiadomiony o powodach iakiemi kierowany iestem, będzie umiał sądzić o nich i w środkach przezemnie użytych widzieć nie będzie tylko cel iaki sobie zamierzam,

to iest: zapewnić spokoyność publiczną, i obronę Genui nie uzbraiaiąc tylko przyiaciół i prawdziwych sprzymierzeńcow Francyi, którzy bronili miasta przeciwko naszym wspolnym nieprzyiaciołom i ktorych w murach iego nie chcą więcey widzieć. Upoważniony od jenerała kommenderuiącego Bruna do użycia wszystkich środkow, ktore za potrzebne uznam dla obrony miasta Genui i utrzymania w nim spokoyności publiczney powinienem był rozpocząć od nowego urządzenia woyska i dla tego ie nakazałem. Wy zakazuiecie offi cyerom aby byli posłusznemi! Chcecie wmowić w nich, iż czyniąc nowe urządzenia chcę ich pozbawić płacy. Spotwarzacie moie zamiary, mowiąc im, iż chcę ich oszukać. Sami nawet officyerowie są przekonani, iż w zbyteczney znaydowali się liczbie w stosunku do liczby żołnierzy. Przepisuiąc nowe urządzenie dla woyska wsposobie takim, aby go użytecznym uczynić, nie mam ani zamiaru, ani prawa, ani nawet mocy, oddalać tych walecznych officyerow i pozbawić ich płacy. Niechay się tylko stawią u mnie. Ci, ktorzy służyli wolności i połączeni byli z armią Francuzką, będą umieszczeni. Oświadczam wam, Obywatele, że nikt nademnie nieszanuie więcey waszey wolności i niepodległości. Lecz nadewszystko sądzę mnie bydź obowiązanym dopełnić moich powinności, to iest: zapewnić bespieczeństwo i spokoyność Genui i wykonać wyższe rozkazy. Mam honor Obywatele pozdrowić Was. *Mesnard.* „

Dnia 14 zaszczepiono drzewo wolności na rynku zwanym Mele pośrzod wielkiego zgromadzenia ludu i woyska Francuzkiego stoiącego tu na załodze. Gwardya nasza narodowa ma znowu bydź w czynności. Dnia 19 ogłoszono dwie względem tego odezwy. Pierwszą wydała kommissya rządowa; drugą minister Dejean. W ostatniey iest uczyniona wzmianka, o ludziach obłąkanych, którzy wzbudzili zamieszania podciągaiąc pod wątpliwość czyli rząd reprezentuie lud i czyli przez obrażenie rządu, obraża się lud. Upewnia ią iż nieporozumienia zaszłe między władzami Cywilną i woyskową są teraz ukończone, a przynaymniey spokoyność publiczna zapomocą dzielnych środkow iakich użyto, przywroconą została. Woyska Francuzkie które opuściły Lukę zgromadziły się w okolicach Sarzanno i Spezzia. Z tąd wnoszą rownie iak i z poruszeń pomiędzy woyskiem Francuzkim w Modeńskim i Romanii iż zamiarem iest jenerała Francuzkiego trzymać się odpornie na brzegach Lewantu Genueńskiego, a działać zaczepnie przeciwko Toskanii i innym punktom. Lecz zawsze się spodziewamy iż zawarty pokoy uczyni bezużytecznemi te wszystkie woyskowe urządzenia, które tak z iedney iak i drugiey strony czynić się nieprzestaią.

Z Strasburga d. 3. Października.

Dowiaduiemy się z Szwaycaryi, że obywatele Glaire i Schmidt członki kommissyi wykonawczey w charakterze pełnomocnikow Rzeczypltey Helweckiey na kongres do Luneville udać się maią. Też same listy mowią, że rząd tey Rzepltey sprostowanym będzie, a rada wykonawcza do liczby trzech członkow pomnieyszoną zostanie. — Jenerał Leitnant Lecourbe przybył na Bazyleią do Kolmar z kąd ma wyiechać do Paryża. — Sławny professor sztuki lekarskiey Hermann dnia wczorayszego umarł.

DODATEK
DO N^RU 86.
GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 26. PAŹDZIERNIKA 1800.

Z Petersburga d. 25. Września.

Imperator Jmć wyraził ukontentowanie swoie tak znayduiącym się na manewrach d. 19 t. m. woyskom, iako też jeneralowi piechoty Golonisczew Kutusow, i jenerałowi iazdy hrabiemu Pahlen, rownie iak batalionow kommendantom, i każdemu niższey rangi po 1 rublu, po 1 funcie mięsa i po kieliszku wodki dadź rozkazał. Naywyżey oświadczył nayłaskawiey, że mocno go cieszy widzieć woyska do tak wielkiey doskonałości doprowadzone, że z takim woyskiem i takim narodem iak iest Rossyyski, tak zręczni i utalentowani jenerałowie potrafią kray od wszelkiego niebespieczeństwa zasłonić. — Imperator Jmć przymuszony był podczas manewrow d. 19 września kazać aresztować za złe ich sprawienie się jenerała maiora Tomitsz i pułkownikow od gwardyi regimentow W. Xięcia Konstantyna Cesarzowicza, Jankowicz, Besobrazow, Leontiew, Swarasow, Sablukow i Xiążę Wäzemskoy. — Pierwszy członek w kancelaryi rozmiaru kraiu, Murawiew iest aktualnym konsyliarzem stanu, aktualny tayny konsyliarz Xżę Gagarin ministrem handlowem, a aktualny tayny konsyliarz Derschavin prezydentem handlowego kollegium mianowany. Maior hrabia Dollon i margrabia Dutusten są z wolnością noszenia munduru oddaleni.

Z Brynu d. 22. Października.

W ciągu dawniey doniesionéy w naszey gazecie rozprawy między woyskami Baszy Belgradzkiego i Pasman Oglu mamy iuż niezawodne doniesienie, że ta potyczka zakończyła się zupełnie ze stratą pierwszego. Basza Belgradzki utracił nietylko dwa znaczne mieysca Feteslam i Gradowa, ale nadto poniosł wielką stratę w zabitych i ieńcach. Zostatnich kazał Pasman Oglu 300 zupełnie obnażyć, i odesłał ich w takim stanie Baszy Belgradzkiemu nazad. Radość która ieszcze niedawno z powodu odniesionego przy Borecs zwycięztwa panowała, zamieniła się teraz w smutną trwogę, ponieważ obawiaią się, że Pasman Oglu korzystaiąc z swego szczęścia, w krotce pod murami Belgradu stanie. Basza Belgradzki wszelkie przeto czyni przygotowania, żeby w podobnym przypadku nie znalazł się bez obrony; niedawno przybyło do Belgradu 1000 arnautow w posiłku, lecz z tych tylko 200 przy sobie zostawił, a 800 odesłał do stoiącego w polu iego korpusu.

Kommendant Peterwardynu F. M. L. Genye udał się d. 8 z swem adiutantem, wielu officyerami sztabu i tłumaczem P. Petrozi do Zemlina, a z tamtąd nazaiutrz poiechał na rozmowę z baszą ku Belgradowi. Ten wyiechał z wielką świtą aż na brzegi rzeki na przeciw niego i przyiął go z wielkiemi honorami. Potym zamknął się z nim, z iego adiutantem i tłomaczem w izbie domu celnego, gdzie przeszło półtory godziny z sobą rozmawiali. Po zakończoney rozmowie udał się jenerał na powrot, i przy odieździe był z Tureckiey strony kilku wystrzałami z armat pożegnany. Co było przedmiotem ich rozmowy nie iest w prawdzie dotąd wiadomo, lecz powszechnie domyślaią się, że tyczyła się teraznieyszych okoliczności woiennych z Pasman Oglu.

Z Frankfurtu d. 7. Października.

D. 4 szef głownego sztabu armii Augereau, jenerał Andreosi, zapowiedział tuteyszemu magistratowi, iżeli w 10 dniach nie złoży nałożoney przez jenerała S.. Su-

zanse 300,000 fr. kontrybucyi, tedy załoga z 5 batalionow piechoty i 1 szwadronu iazdy złożona będzie wstawiona do miasta. Magistrat zgromadził się zaraz tego wieczora, i wysłał ławnika Schwitzer do głowney kwatery Offenbach z przełożeniem w tey mierze do jenerała Augereau. Lecz ten powrocił nazaiutrz z smutną nowiną, że go Augereau nawet wysłuchać niechciał. Magistrat widząc, iż dalszy opor gorsze tylko na miasto ściągnąłby skutki, stara się o zebranie tey summy, a tymczasem wyprawił deputacyą do jenerała Moreau z prożbą, ieżeli niechce zmnieyszyc tey kontrybucyi, żeby przynaymniey termin przedłużył.

Z Medyolanu d. 15. Września.

Piszą z Cuwitavechia pod dniem 8 września. "Feluka płynąca z Neapolu uwiadomiła nas, iż w czasie iey płynienia konwoy od 40 kupieckich statkow pod zasłoną korwety Neapolitańskiey płynący z Palermo i Pouille ku Neapolowi, Liworno i innym mieyscom był napotkany na wysokości Spastivento od flotty Algierskiey składaiącey się z 14 wielskich statkow, i że pomiędzy tym konwoyem i flottą Algierską przyszło do wielkiey bitwy. Osim statkow Rossyyskich i 7 Portugalskich które były w Messinie spostrzegłszy bitwę udały się na pomoc konwoiowi, o sobodziły go, zatopiwszy 11 statkow, i trzy poymawszy z flotty Algierskiey."

Przez wyrok jenerała kommenderuiącego Brune i stosownie do zamiarow pierwszego konsula, obywatele Sommariva, Visconti i Ruga do wydziału rządowego mianowani zostali. Wydział ten będzie na mieyscu kommissyi rządowey dotąd będącey. Pięć członkow pozostałych z kommissyi rządowey używać będą tytułu i płacy iakie im służyły aż do czasu ostatecznego urządzenia Rzepltey Cysalpińskiey; w przypadkach iednak nadzwyczaynych i ile razy minister Rzepltey Francuzkiey uzna tego potrzebę na posiedzenia wydziału rządowego wzywani będą.

Z Augszpurga d. 4 Października.

Jenerał kommenderuiący Moreau dnia wczorayszego oglądał wszystkie szpitale woyskowe znayduiące się w tym mieście. Dzisiay zrana wraz z jenerałem Macdonald udał się drogą ku Ingolsztadt i Ratysbonie. — Wyrok kommissyi woyskowey na 4 włościanow dzisiay był wykonanym. Nieiski Prostmeyer oyciec maiący lat 60 wspolnik swoiego syna, ktory zbiegł po zabiciu kommissarza Francuzkiego rozstrzelanym został. Trzey włościanie wskazani na lat 14 do kaydan stali przez godzin 6 na rusztowaniu na rynku zbudowanym; na tymże rusztowaniu była tablica z napisem imienia i zbrodni zaboycy, ktory uciekł. Piekarz z Moguncyi służący przy piekarniach armii rzucił trzem tym winowaycom pewną kwotę pieniędzy a ten przykład ludzkości natychmiast przez wielu przytomnych nasladowanym został.

Z Rzymu d. 15. Września.

Margrabia Ghisiery rozpoczął urzędowanie swoie w charakterze ministra Cesarza Jmć przy Swiętey Stolicy. — Konsul Szwedzki w Tripoli pisał pod d. 28 lipca do konsula tegoż narodu w Civittavechia, że Dey Tripolitański wypowiedział woynę Szwecyi. — Dowiaduiemy się z listow pisanych z Benewentu pod d. 9, że krol Neapolitański rozkazał aby władza polityczna w imieniu iego w mieście tym zaprowadzona ustała, co tym bardziey potwierdza, iż zamiarem iest Krola Jmć Xięstwo Benewentu oddadź Papieżowi. Kardynał Lorenzana ostatniey niedzieli przybył do naszego miasta, i w pałacu Xięcia Doria Pamfili mieszkać będzie.

DONIESIENIA.

Przez Magistrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa mocą ninieyszego obwieszczenia podaie się do wiadomości, iż na prożbę opiekunow małoletnich Ziembińskich, dom pod Nrem. 837 pod murami miasta tegoż leżący dnia 31 października r. b. o godzinie 10 zrana w sądzie tuteyszym, od polaney za tenże od Adama Kraiewskiego ceny zło. ryń. 2?0 poczynaiąc, po uwyiściu u bezskuteczności pierwszego terminu, więcey daiącemu przez publiczną licytacyą sprzedany będzie, każdy więc chęć takowe

go kupna maiący, ma się na wzwyż rzeczonym mieyscu, i terminie przeznaczonym znaydować, dopuszczaiąc wolnego kondycyi kupna i sprzedaży pomienionego domu w registraturze tuteyszey przeyźrzenia. Dan dnia 30 Września 1800.

W niebytności JW. Prezesa.

M. Wohlmann.
W. Bartsch.
V. Lichocki.

Z Rady C. K. Magistratu miasta Stołecznego Krakowa.
Andzlikiewicz.

Per Magistratum C. R. Urb. Metr. Crac. significatur, res mobiles fatis olim Rdi: Joannis Cantii Tarski derelictas, utpote: argentum, Vasa fictilia, cuprum, lecti sternia, Vestes, Lintea, tum varia mobilia medio publicæ hastæ, pro parato peculio, hic Cracoviæ in Prætorio Urbis a die 5 9bris 1800 horaq; 10 matt. inhoando, decurrentibusq; continuando, vendundanda iri.

Emendi itaq; cupidis incumbet, dicta die horaq; & loco designato adesæ.

Datum Cracoviæ 14 Octobris 1800.

In absenti Illmis Presidis.

M. Wohlman.
Valentinus Bartsch.
Adalbertus Florkowski.

Ex Consilio Magistratus C. R. Urbis Metropolis Cracoviæ.
Kozłowski.

Per Magistratum Cæs. Reg. Civitatis Lublinensis omnibus, & singulis quorum interest, aut quoquo demum modo interesse poterit, medio præsentis publici Edicti notum redditur ad Petitionem Gosi Cajetani Konopka Dni Joannis Reichersdorfer plenipotentis fine afsumendæ licitationis Lapideæ antehac Francisci Duszewski, adpræsens vero Dni Joannis Reichersdorfer hæreditariæ hic Lublini in Suburbio Cracoviensi sub Nro. Conscr. 20 sitæ, & juxta a tum detaxationis judicialiter confectum ad fl. r. rhen. 6713 xr. 45 æstimatæ in hoc C. Reg. Civitatis Magistratu diem 24 Novembris a. c. horamque 10 matutinam præfixum haberi, Domumque hanc plus Offerenti disvendi, in quem finem, omnes & singuli in præfata Lapidea hypothecarii Creditores, quin specialem adcitationem præstolentur, pro eodem termino adcitantur, secus vero ii, qui se in præfixo termino non sisterent, nec contra emptorem, aut Susceptorem ejusdem Lapideæ, nec contra seu ad ipsam Lapideam jus aliquod se amplius habere, ast suam satisfactionem ex pretio Venditionis, aut alia debitoris substantia quærere debere sciant. Cæterum actum detaxationis in Græmiali Registratura reperibilem, liberum est unicuique ante vel in ipsa licitatione inspicere. Datum Lublini die 27 Aug. 1800.

Engbricht.
Lewandowski.
Stefanowski.

Ex Consilio Magistratus C. R. Civitatis Lublinensis.
Fran. Krępski Scrius.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Janowi Bukowskiemu: że Pan Jan Stentzel u sądów tych, o zapłacenie summy 283 zł. Pol. 7 ½ gr. z prowizyą i kosztem prawnym, żałobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie obżałowany zostaie, lub czy w cale w C. K. Państwach dziedzicznych znayduie się, one muż Janowi Bukowskiemu adwokata tuteyszego Liebicha z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony bedzie; on przeto edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 29 Listopada 1800 roku sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu, wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego są

dom tuteyszym wymienił, podług przepisu tych środkow prawa używał, ktore do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodnosc z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać musiał.

Jozef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.
Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Kr. ko: Galiciy zachodniey. W Krakowie d. 13 Sierpnia 1800 roku.
Elsner.

Na iednym z naywprzyiemnieyszych przedmieść Krakowa; bardzo blisko miasta, iest całkiem z dobrego materyału wystawiony, w naylepszym stanie znayduiący się i we wszystkie potrzebne wygody opatrzony dom, wraz do niego należącym, naywybornieyszemi owocowemi drzewami zasadzonym ogrodem, każdego czasu do sprzedania. Maiący chęć kupienia, raczą się względem ceny i dalszych układow, do tuteyszego adwokata Jmć P. Walentego Osławskiego udać.

Magistrat Miasta Kazimierza ninieyszym Edyktem donosi, że na żądanie W. Jana K..lka prawem pokonywaiącego, licytacya domu własciwego Żydow Leibela Leyzerowicza i H..m Majerowicza prawem pokonanych dziedzicznego, w siedlisku Żydowskim, Synagogi Kazimierskiey pod Nrem. 25 stoiącego, Zł. Pol. 15.0 oszacowanego, w Ratuszu Miasta Kazimierza w dniach 27 Październik. i 13 oraz 17 Listopada 1800 roku, o godzinie 9 ranney, a to na mocy wyroku sądowego pod d. 26 m Września r. b. 1800 zapadłego, summę Czer. Zł. 24 wraz z prowizyą i kosztami przysądzaiącego, odprawiać się będzie, życzący sobie domu tego nabyć, maią się w mieyscu i czasie oznaczonym stawić, i niechay sobie akt detaxacyi, oraz punkta do licytacyi w kancellaryi Magistratualney Miasta Kazimierza przeyrzą.

Dan w Kazimierzu d. 7 Października 1800 roku.
Jan Dobrzański.
Szczepan Dunicz.
Jan Nep. Wisłocki.

Nomine C. R. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Dni: Josepho Kuczynski & Elisabethæ de Kuczynskie Zalewska Modo præsentis Edicti hisce insinuatur, quod nimirum Dna: Clara de Oędzkie Dłuska, Eva de Sz....skie Gtuska tum Stanislaus, Hiacinthus, ac Vincentius Turskie, adversus eos, tum Victorinum, Josephum, Ignatium, Felicem, Constantiam, Victoriam, Antonium, Dominicum & Barbaram Kuczynskie, ad Forum hocce in causa puncto adjudicandæ quartæ sortis integratium Bonorum post olim Martinum Kuczynski relictorum, Libellum porrexerint, judicique opem, quo ad id justitia exigit, imploraverint. Cum autem forum hocce ob ignotum eorum habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis terris absentiam ipsis hic loci degentem advocatum Gsum: Dederco ipsorum periculo, & impendio, qua curatorem constituerit, cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro Cæs. Reg. hereditariis terris judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipsi eum in finem admonentur, ut intra 90 dies aut ipsi excidiant vel curatori dato, si que forte haberent juris sui adminicula tempestive transmittant vel denique alium quempiam mandatarium sibi constituant Foroque huic denominent & prout ordine præscripto ea juris adhibeant media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverint utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibimet ipsis imputandas habebunt. Ita enim sanciunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis. Datum Lublini die 23 Augusti 1800.